

การใช้กระบวนการ **“ปรึกษาหารือ บนพื้นฐานของความสมัคสมานสามัคคี”**

จุดประสงค์ของการปรึกษาหารือ

ตามที่ทราบกันคือเพื่อแสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของคนหลาย ๆ คนนั้นย่อมดีกว่าความคิดเห็นของคน ๆ เดียว การปรึกษาหารือเป็นเสมือนดังตะเกียงที่ให้แสงนำทาง ช่วยให้เกิดสติปัญญาและความรู้ที่แตกฉาน ถ้าใช้กระบวนการนี้อย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นการปรึกษาหารือระหว่างเพื่อน ในครอบครัว ชุมชน สังคมและในระดับประเทศ ย่อมนำไปสู่การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหา ที่ให้ผลที่ดีที่สุด

การปรึกษาหารือเป็นเครื่องมืออันทรงพลังที่สุด

ในการก่อให้เกิดความคิดและการกระทำที่เป็นเอกภาพ เป็นการเปิดโอกาสให้เราได้เข้าถึงสถานการณ์และความท้าทายต่าง ๆ ด้วยวิธีการแบบใหม่ ๆ และทำให้เห็นความเป็นไปได้ใหม่ ๆ ในการลงมือกระทำ เราจะเห็นว่าการปรึกษาหารือที่แท้จริงนั้นจะนำไปสู่ความเข้าใจที่แท้จริงและเป็นบ่อเกิดของความผาสุก การปรึกษาหารือกันนั้นเป็นวิธีหนึ่งในการค้นหาความจริง ผู้ที่มาร่วมปรึกษาหารือจะมองเห็นความจริงจากมุมมองที่หลากหลาย

ทัศนคติและคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้เข้าร่วมปรึกษาหารือ

ผู้เข้าร่วมการปรึกษาหารือทุกคนจะต้อง มีเป้าหมายที่ชัดเจนคือช่วยกันค้นหาคำตอบหรือทางออกที่ดีที่สุดเพื่อความผาสุกของส่วนรวม ไม่ควรมีการตัดสินใจล่วงหน้าว่าคำตอบของเรื่องที่กำลังจะหารือกันควรจะเป็นอย่างไร แต่ต้องเปิดใจรับฟังความเห็น ในทุกด้านแล้วค่อยตัดสินใจร่วมกัน แน่ใจที่เดียวผู้เข้าร่วมปรึกษาต้องมีคุณลักษณะที่จำเป็น อย่างเช่น ต้องมีเจตนาที่บริสุทธิ์ ไม่มีวาระซ่อนเร้น ไม่ลำเอียง ยึดมั่นอยู่ในหลักธรรม มีความถ่อมตนต่อบรรดาผู้ที่ร่วมปรึกษาหารือกัน มีความสำรวมอดทนอดกลั้นต่อกันและกันเป็นต้น

การใช้กระบวนการ **“ปรึกษาหารือ บนพื้นฐานของความสมัครสมานสามัคคี”**

วิธีการปรึกษาหารือ

ผู้ร่วมปรึกษาต้องดำเนินการด้วยความอุทิศ สุภาพอ่อนน้อม ให้เกียรติเคารพซึ่งกัน และกัน มีความรอบคอบและพอประมาณในการแสดงความคิดเห็นของตน ทุกคนต้องช่วยกันค้นหาความจริงในเรื่องที่กำลังหารือกันและไม่ยึดมั่นกรานในความคิดเห็นของตนเอง เพราะความดันทุรังและความตื้อรั้นในความคิดเห็นของตนในที่สุดจะนำไปสู่ความขัดแย้งและโต้เถียงกัน และความจริงก็จะยังไม่ปรากฏออกมา ทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและห้ามมิให้ผู้ใดดูแคลนความคิดของผู้อื่น ความคิดเห็นในแง่มุมที่ต่างกันเป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์เพราะประกายไฟแห่งการนำทางอาจเกิดขึ้นเมื่อมีการปะทะกันของความคิดที่แตกต่างกัน แต่ต้องเข้าใจว่าการปะทะของความคิดไม่ใช่การขัดแย้งระหว่างบุคคล

การปรึกษาหารือไม่ใช่การเจรจาต่อรอง

ครอบครัวที่มีความรักและความสามัคคีจะปรึกษาหารือกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเพราะแต่ละคนจะคิดว่า “อะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับส่วนรวม” มิใช่ “เราจะได้อะไรจากเรื่องนั้น” เจตคติอันหลังนี้ไม่ใช่การปรึกษาหารือ แต่เป็นการเจรจาต่อรองที่นักธุรกิจหรือกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เจรจากันเพื่อให้ตนได้ผลประโยชน์มากที่สุดโดยไม่คำนึงถึงส่วนรวม ในสังคมที่เจริญนั้นสมาชิกแต่ละคนจะเข้าใจว่าสิ่งที่ดีที่สุดมิใช่การแสวงหาผลประโยชน์ของตนก่อนของผู้อื่น สิ่งที่สำคัญกว่า คือ ความยุติธรรมและความสามัคคีในสังคม เพราะความผาสุกของสมาชิกแต่ละคนขึ้นอยู่กับความผาสุกของสังคมโดยส่วนรวม และไม่มีสมาชิกคนใดจะมีความสุขได้ตลอดไปหากสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคมยังเดือดร้อนอยู่